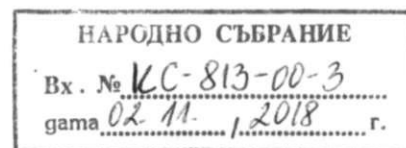

ДО КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ И ОБЩЕСТВЕН РЕД („КВСОР“)

НА ВНИМАНИЕТО НА:

Г-Н ЦВЕТАН ГЕНЧЕВ ЦВЕТАНОВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ
Г-Н АХМЕД РЕДЖЕБОВ АХМЕДОВ – ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ
Г-Н ГЕОРГИ ДИМИТРОВ АНДРЕЕВ - ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ
Г-Н ДЕСИСЛАВ СЛАВОВ ЧУКОЛОВ – ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ
Г-Н ПЛАМЕН ДУЛЧЕВ НУНЕВ - ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ
Г-Н ВАЛЕНТИН ИВАНОВ РАДЕВ – ЧЛЕН
Г-Н ВАЛЕНТИН КИРИЛОВ КАСАБОВ – ЧЛЕН
Г-Н ВЕСЕЛИН НАЙДЕНОВ МАРЕШКИ – ЧЛЕН
Г-Н ВОЛЕН НИКОЛОВ СИДЕРОВ – ЧЛЕН
Г-ЖА ДИАНА ДИМОВА САВАТЕВА – ЧЛЕН
Г-Н ДИЛЯН СТАНИМИРОВ ДИМИТРОВ – ЧЛЕН
Г-Н ДИМИТЪР СТОЯНОВ СТОЯНОВ – ЧЛЕН
Г-Н ЕМИЛ СЕРАФИМОВ ТОНЧЕВ – ЧЛЕН
Г-Н ИВАН ВАЛЕНТИНОВ ИВАНОВ – ЧЛЕН
Г-Н КОНСТАНТИН ВЕСЕЛИНОВ ПОПОВ – ЧЛЕН
Г-Н КРАСИМИР ХРИСТОВ ЯНКОВ – ЧЛЕН
Г-Н МАНОИЛ МИНЧЕВ МАНЕВ - ЧЛЕН
Г-Н МУСТАФА САЛИ КАРАДАЙЪ – ЧЛЕН
Г-Н ПЕНЧО ПЛАМЕНОВ МИЛКОВ – ЧЛЕН
Г-Н ПЛАМЕН ТАЧЕВ ПЕТРОВ – ЧЛЕН
Г-Н СТАНИСЛАВ ИВАНОВ ВЛАДИМИРОВ – ЧЛЕН
Г-Н ТОДОР БАЙЧЕВ БАЙЧЕВ – ЧЛЕН

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

КАТО СЕ ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ:

1. „Теленор България“ ЕАД (Теленор) приветства прозрачния, конструктивен и професионален начин, по който КВСОР провежда диалога със заинтересованите лица относно проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни („Проекта“), който си поставя амбициозната цел и задача да въведе в националното ни законодателство както Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), така и Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и

на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (Директива 2016/68);

2. В резултат на проведеното през м. Май тази година обществено обсъждане, разпоредбите на Проекта бяха значително подобрени, благодарение на множеството становища и предложения, които категорично показаха изключително високата степен на обществена ангажираност по въпросите, свързани с неприкосновеността на личния живот;
3. Считаме, че Проектът може да стане дори по-добър, като в няколко разпоредби бъдат внесени изменения, които ще доведат до значително повишаване на степента на защита на данните, ще укрепят принципа на ограничение на съхранението на лични данни и ще гарантират правната сигурност, в това число правата на администраторите, обработващите и субектите на данни,

към настоящото [REDACTED] ме и моля да разгледате нашите предложения за изменение на Проекта.

С уважение,

Емилиан Златев

Мениджър „Защита на личните данни“

„Теленор България“ ЕАД

Предложения на „Теленор България“ ЕАД във връзка с Проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни със сигнатура 802-01-27, внесен на 18.07.2018 година

1. Предложение по §17 от Проекта

С предложението по-долу целим прецизиране на възможностите за упражняване на правата на субектите на данни в конкретни хипотези и по-точно при искания, изразени на хартиен носител без възможност от страна на администратора/обработващия да осъществи пряка идентификация на лицето, подало искането.

В този смисъл предлагаме чл. 37а да бъде допълнен с нови ал. 4 и ал. 5, както следва:

„(4) Заявлението по ал. 1 се отправя лично от субекта на данни или от изрично упълномощено от него лице, с пълномощно с нотариална заверка на подписа. Нотариална заверка не е необходима в случай на упълномощаване на адвокат.

(5) Когато заявлението по ал. 1 е отправено чрез пощенска пратка, посредством оператор, лицензиран или регистриран за извършване на пощенски услуги, същото следва да е с нотариална заверка на подписа.“

Мотиви:

Съгласно чл. 12, параграф 2, изречение 2 от Регламент 2016/679, в случаите, посочени в член 11, параграф 2 от Регламент 2016/679, администраторът не отказва да предприеме действия по искане на субекта на данните за упражняване на правата му по членове 15 – 22, освен ако докаже, че не е в състояние да идентифицира субекта на данните.

Предложението за въвеждане на специална форма за упражняване на правата на субектите на данни, когато същите подават заявления чрез оператори на пощенски услуги, е продиктувано от стремежа да се гарантира, че данните се обработват въз основа на валидно правно основание, а именно искане, което произхожда не от друг, а от субекта на данни, който е титуляр на правата по чл. 15 – 22 от Регламент 2016/679. Със същата цел следва да се предвиди писмена форма с нотариална заверка на подписите за случаите, при които субектите на данни упражняват правата си чрез пълномощник.

Считаме, че е от изключителна важност самоличността на искащия данни да може да бъде доказана по безспорен начин..В противен случай е възможно да възникне нарушение на сигурността, изразяваща се в нерегламентиран достъп, ако лични данни за физическо лице бъдат предоставени на мним представител или на лице, което се представя за субекта на данни, ползвайки неистински частен документ.

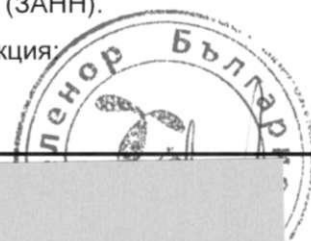
В допълнение, изискването за специална форма би намерило приложение в ограничени случаи, когато не е възможно администраторът/обработващият да идентифицира субекта на данни, тъй като искането е подадено по пощата и/или чрез пълномощник с обикновено пълномощно. В тези ситуации е невъзможно да бъде валидирана истинността на искането и/или пълномощното.

Обратно, когато заявлението се подава в обект на администратора/обработващия и е възможно идентифициране на заявителя чрез представяне на документ за самоличност, не е необходимо заявлението да е с форма, различна от обикновена писмена.

2. Предложение по §18 от Проекта

С предложението по-долу се предвижда скъсяване на сроковете за сезиране на КЗЛД, т.к. текущото предложение за редакция на чл. 38, ал. 1 не е съобразено с давностните срокове, предвидени в Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

В този смисъл, предлагаме чл. 38, ал. 1 да придобие следната редакция:

„(1) При нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон всеки субект на лични данни има право да сезира комисията в срок от един месец от узнаване на нарушението, но не по-късно от една година от извършването му.“

Мотиви:

Общият закон, регламентиращ административно-наказателната отговорност, е ЗАНН. В чл. 34 от същия са предвидени сроковете за образуване на административно-наказателно производство, след изтичането на които е недопустимо неговото провеждане. Доколкото в производства по реда на ЗЗЛД също могат да бъдат налагани административни наказания, е необходимо чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД да бъде синхронизирана с разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, с оглед гарантиране на правната сигурност.

3. Предложение по §22 от Проекта

С предложението по-долу целим да се даде възможност на Комисията за защита на личните данни да разпорежда предварително изпълнение на нейните решения, с които се прилагат принудителни административни мерки, при условията и по реда на Административно-процесуалния кодекс.

В този смисъл предлагаме изречение второ от чл. 84, ал. 2 да придобие следната редакция

„С решението по предходното изречение Комисията може да разпреди предварително изпълнение при условията и по реда на чл. 60 от Административнопроцесуалния кодекс.“

Мотиви:

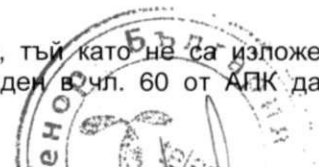
Предварителното изпълнение е дерогация от общото правило, че административните актове не подлежат на изпълнение преди влизането им в сила. Такава мярка се въвежда единствено в **изключителни случаи с оглед защита на особено важни държавни интереси**. Въвеждането ѝ ex-lege по отношение на решенията на КЗЛД, с които се прилагат принудителни административни мерки, ще намали правната сигурност за техните адресати, тъй като няма да се наложи Комисията да излага мотиви за конкретните причини, които налагат допускане на предварително изпълнение.

Когато законодателят, а не административният орган с изрично разпореждане, допуска предварително изпълнение на даден административен акт, теорията и съдебната практика приемат, че това изпълнение е допуснато от закона при презумпция за наличието на предпоставките на чл. 60, ал. 1 от АПК, т.е. съществуването на важни обществени и държавни интереси, които трябва да бъдат защитени. Тежестта на доказване наличието на основания за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение е на оспорващия, който трябва да установи, че на важните и конкретно изброени и презюмирани със закона обществени интереси противопоставя свои лични и значими причини и интереси.

В тази връзка следва да се отчете и фактът, че последваща отмяна на акт, който вече е изпълнен от адресата му може да доведе до необратими последици, включително до значителни претенции срещу държавата за претърпените вреди от предварителното изпълнение на един незаконосъобразен административен акт. Например, ако КЗЛД разпреди изтриването на лични данни съгласно чл. 58, параграф 2, буква „ж“ от Регламент (ЕС) 2016/679, ако нейният акт бъде отменен, изтритите данни няма как да бъдат възстановени, което може да причини значителни вреди не само за администраторите на данни, но и за самите субекти на данни.

Не трябва да се пренебрегва и факта, че КЗЛД е общ надзорен орган и нейните действия засягат почти всички сфери на обществения живот (образование, здравеопазване, комуникации, финансови и застрахователни услуги и др.), със съвсем малко на брой изключения, като напр. в областта на отбраната.

Считаме, че предложената законодателна промяна е необоснована, тъй като не са изложени мотиви кое налага предвиждането ѝ. Считаме че способът, предвиден в чл. 60 от АПК дава

достатъчно възможности на КЗЛД да разпорежда принудително изпълнение в случаите, когато конкретните обстоятелства го налагат.

4. Предложение по §28 от Проекта

С предложението по-долу целим да приведем разпоредбата на чл. 252, ал. 1 от Закона за електронните съобщения в съответствие с предвиденото в Директива 2002/58/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета (Директива 2002/58/ЕО).

В този смисъл, предлагаме в §28 да бъде добавена т. 2, както следва:

„2. В Чл. 252, ал. 1 изразът „определени от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, длъжностни лица“ се заменя от „лица, действащи под ръководството на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги“.

Предлагаме сегашната т. 2 от §28 да стане т. 3, без изменение в редакцията.

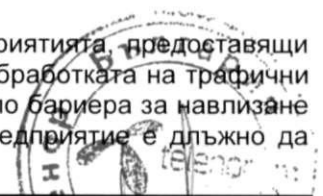
Мотиви:

С текущата редакция на чл. 252, ал. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) в българското законодателство е въведена разпоредбата на чл. 6, параграф 5 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета (Директива 2002/58/ЕО). Съгласно същата, обработката на трафични данни следва да се извършва единствено от *„определени от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, длъжностни лица“*. При отсъствието на специално определение за понятието *„длъжностно лице“* в ЗЕС, действителният смисъл на същото се извежда от общата дефиниция, съдържаща се в §1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда (КТ), по силата на която под длъжностно лице следва да се разбира *„работник или служител, на когото е възложено да упражнява ръководство на трудовия процес в предприятието, в неговите подразделения и низови звена, както и работник или служител, който изпълнява работа на специалист във функционалните и обслужващите звена на предприятието“*. Тълкувана по този начин, разпоредбата създава изискване трафичните данни да бъдат обработвани единствено от служители на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

В същото време, чл. 6, параграф 5 от Директива 2002/58/ЕО не поставя изискване лицата, които обработват лични данни, да бъдат *„длъжностни лица“*, т.е. служители. Изискването, което европейският законодател поставя, е лицата, които обработват данни за трафик, да действат *„под ръководството на доставчиците на публични комуникационни мрежи и публично достъпни електронни комуникационни услуги“*. В този смисъл, предложените изменения на чл. 252 и чл. 261а от ЗЕС напълно съответстват на формулировката на чл. 6, параграф 5 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета.

Сравнителният анализ със законодателствата на други държави членки показва, че нито една от тях не е транспонира чл. 6, параграф 5 от Директива 2002/58/ЕО по начин, идентичен с текущата редакция на чл. 252, ал. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС). В допълнение, в практиката на Съда на ЕС по прилагане на чл. 6, параграф 5 от Директива 2002/58/ЕО изрично се посочва, че дадено лице действа под ръководството на друго лице, когато първото извършва действия съгласно инструкциите и под контрола на второто. Според Съда на ЕС това изискване следва да се счита спазено и в случаите, когато доставчиците на публични комуникационни мрежи и публично достъпни електронни комуникационни услуги възлагат обработване на трафични данни на свои доставчици, но само доколкото разполагат с ефективно право на контрол, позволяващо им да проверяват съблюдаването на условията за обработка на трафични данни, които са наложени на съответните доставчици.

Доколкото текущата редакция на чл. 252, ал. 1 не позволява на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да възлагат обработката на трафични данни на лица, различни от служители, прилагането им би представлявало бариера за навлизане на пазара и за инвестициите в иновативни решения, тъй като всяко предприятие е длъжно да

осигури необходимия собствен квалифициран персонал, който да извършва дейностите по изграждане, ползване, поддръжка и развитие на мрежата и информационните системи; обслужване на клиенти; установяване на злоупотреби; изготвяне на абонатни сметки и др.

В същото време, разпоредбите на Кодекса на труда ограничават възможностите на работодателя да ангажира пълната имуществена отговорност на служителите, което би довело до практически затруднения при реализирането ѝ в случаите, когато служителите на предприятия, предоставящи публични електронни съобщителни мрежи и/или услуги, нарушат инструкциите за обработка на трафични данни. Такива ограничения липсват в отношенията между търговци, което позволява предвиждането на значително по-сериозни превантивни и корективни механизми, които да гарантират, че доставчиците, които обработват трафични данни по възлагане на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, спазват инструкциите на администратора.

Нещо, повече, считаме, че текущата редакция на чл. 252, ал. 1 от Закона за електронните съобщения не съответства и на чл. 28 от Регламент (ЕС) 2016/679, който допуска администраторите на лични данни да възлагат обработването на данни на обработващи лични данни, които не са негови служители, доколкото са спазени съответните изисквания за това.

